

språk och genre till något hetare, typ hardcore, sk8, metal och annat. En fråga till din pågående trallkartläggning kan möjligtvis vara just om banden på landsbygden blev mer långlivade (i detta sammanhang) och därmed spelade in och släppte mer och kanske bättre grejor i kraft av att ha hållit på lite längre, och kanske även spelat mer live. Kanske hade man inte lika lätt att bara hoppa av ett gäng och istället fladdra vidare till det senaste coola bandet med de nya polarna, när det var mer begränsat med folk i omlopp?

De där tidiga åren på 2000-talet fanns det ju om inte annat en hel del band i de norra delarna av Stockholm. Vallentuna och allt vad platserna heter. I övrigt tror jag det ligger en hel del i vad ni säger + att trallpunk kanske inte är så hippt i huvudstaden medan det på landsbygden når en hyfsat hög hippfaktor eftersom folk i allmänhet där inte har riktigt lika stor fixering vid att hänga med i det senaste modet, hehe.

Exakt.

De första åren ni spelade live var det extremt lite mellansnack. Det blev ju sedan mycket bättre, var det ett medvetet beslut eller föll det sig naturligt med åren?

Ingen var väl särskilt peppad på att prata alls i början. Men övning ger färdighet och nu för tiden känns det mer chill och vi försöker gå igenom det lite innan så att vi delar upp det mellan oss.

Tobbe: För min del har det alltid funnits ett stänk av scenskräck med i bilden, mer då än nu förstås. Om lirandet och sjungandet är lite nervigt, är ju mellansnackandet tio resor värre – naket liksom.

Erik: Innan Varnagel hade jag mest spelat i band där andra gladeligen skötte mellansnacket, så jag var ganska ovan och lite obekvämt i den rollen i början.

Jag vet att jag och Oskar (han med de goda mikrofonhandgreppningstipsen) hakade upp oss på det där. Men vi var båda ganska nedkörda på modern visa då och i den genren är ju mellansnacken ofta längre än låtarna...

Ja, de och NoFX...

Så över till personliga oförrätter. Första gången jag såg er live fick jag ett fuck you-tecken från sångaren i bandet. Det var på just den där antirasism-galan i Norrtälje 2002. Vad har du att säga till ditt försvar, Tobbe?

Erik: Som jag minns det, var det mitt långfinger som åkte upp efter att du hade vrålat "Shebang!"?

Det är ju helt rätt sammanhang, men enligt min konsertrapport i fanzinet var det Tobbe. Kan såklart ha rört ihop medlemmarna a la Nibbe, haha, men jag reagerade lite på att det var just Tobbe (som INTE hade sommarjobbat som kompmusiker till Shebang). Han sade: "Nu ska vi köra en cover..." ("Iskalla drömmar" med Räkerna) Jag gastade såklart "Shebang!" och då flög långfingret upp blixtnabbt, haha. Tobbe, sitter du männe på facit?

Tobbe: Minns det inte men kan inte dementera – inget av scenarierna är osannolika.

Tja, vi kommer kanske inte längre i denna för läsarna oerhört angelägna fråga...

Kan nog vara så. Vi får återkomma i frågan när vi hört vittnen i Roslagens famn.

Haha, snyggt! Ni har ju en ny hemsida också, vilket jag tycker är kul i tider när de flesta band nöjer sig med sin halvtrötta Facebook-sida. I diskografin på hemsidan saknades dock "Sista biten", räknar ni inte den som en officiell utgåva?

Ja, hemsidor hör inte till vanligheter nu för tiden. Men oj då, hoppsan. Jo fasen, den ska ju med där. Kikar nu en sväng... ser även att 7"-splitten med Näsblod på Fourty5rec, samt live-kassetten "Levande punk" som släpptes på Halvkass rec, saknas. Icke nådiga reprimander går nu givetvis ut skyndsamt till IT-avdelningen. Tack för att du påtalar oegentligheter i organisationen!

Sen finns det ju faktiskt en skiva som aldrig någonsin nämns i era officiella diskografier, nämligen splitskivan "Utvikt & infälld" med K.U.K. (Kommunistiska Ungdomskören), utgiven på Sniffin Köff records. Minns ni den rackaren?

De samhällsomstörtande släppen behåller vi i de stängda registren.

Ni medverkar med fem live-låtar från en spelning i Skarpnäck. Bland annat "Samtidens kärlek", där Eriks presentation förtjänar att citeras: "Den här låten handlar om dagens kvinnoideal och dess följer... nej, vänta förresten, det gör den inte alls, den handlar om porrindustrin."

Hahaha!

Erik: Jag minns det där. Grejen var att jag tänkte på "Hon står där", men upptäckte raskt att det var dags för "Samtidens kärlek", och så blev det som det blev, hehe.

Känns ganska klassiskt: "Vad fan, typiskt nu när jag för en gångs skull skulle säga något djupt..."

Check.

När vi ändå gaggat skivor och utgåvor, vilken skiva är ni mest nöjda respektive missnöjda med?

Tobbe: Svår fråga förstås, men gällande mest nöjd låtmässigt är det nog dött lopp mellan "I vargars land" (senaste plattan) och "Vill ha mer". Låtarna på båda dessa plattor känns varierade men helheterna samtidigt representativa lite för hur Varnagel låter, iaf i mitt huvud. De är bra på olika sätt. Senaste plattan har en mycket bättre produktion, där "Vill ha mer" kanske lämnar lite att önska, plus en redig förkylning på sångaren inräknat – men den håller jag varmt om hjärtat rent känslomässigt. Är väl kanske inte direkt missnöjd med någon platta, men den första, "Offentligt häckleri" (vårt första album) och efterföljande mini-CDn "Andra klass" lämnar ju båda en del att önska gällande mix och ljud. Första plattan var typ första gången vi var i "riktig" studio en längre tid, med allt vad det innebär i stress och pengar. Man var ganska utlämnad till de som jobbade där och man kunde kanske inte fokusera helt på att vara mer involverad i mixning, kritisk etc. "Andra klass" spelade jag in i min dåvarande demostudio Oliv och den är begränsad av mina bristande ljudtekniska färdigheter, men känns samtidigt jäkligt personlig på något sätt för min del. I efterhand kanske man skulle ha låtit någon annan som kunde det bättre sköta inspelning och mix på den – men va fan, det är kul att göra själv!

Erik: Jag är mest nöjd med demokassetten "Ledarskap, karriär och kompetens" (delvis på grund av den fräsiga titeln) samt senaste fullängdaren "I vargars land", som inte minst ljudmässigt bräcker allt det tidigare. Minst nöjd är jag med "Sista biten" och "Avsked".

Jag är absolut ingen ljudfikus (audiofil), men till och med jag tycker att ljudet på "Andra klass" är bedrävligt. I övrigt håller jag med om att andra demon är förjävla bra och tycker nog att "Stenar mot pansarvagnar" är bäst bland skivorna.

Ah, se där, jo "Stenar..." väcker så klart många sköna minnen i och med den nystartspepp som fanns i bandet när vi lirade in den runt 05 – ny sättnings med Freddan på pallen och första släppet på Beat Butchers, lite mer spelningar runt om i landet etc.

Dags att avrunda då. Jag hade tänkt fråga lite om framtiden och hur låtskrivandet fortlöpt efter "I vargars land", men det har ni ju redan berättat att det har gjort. Så vi avslutar så här istället: Vad har jag glömt ta upp?

Nä, om du glömt nåt så har vi nog säkert också gjort det, vilket nog framgår av denna intervju, hehe. Det har varit många kluriga frågor, många garv och öppnade minnesluckor! Stort tack för uppmärksamheten och peppen genom åren, Rille! Keep up the smarta verk framåt! Och till de breda massorna: läs och gör fanzines, lyssna på lite annat än punk, var punk, snacka, beblandas – och sköt om er därute i parallell-spåren – och se upp, för rätt vad det är kommer det nya Var-dängor i huvet, puss!